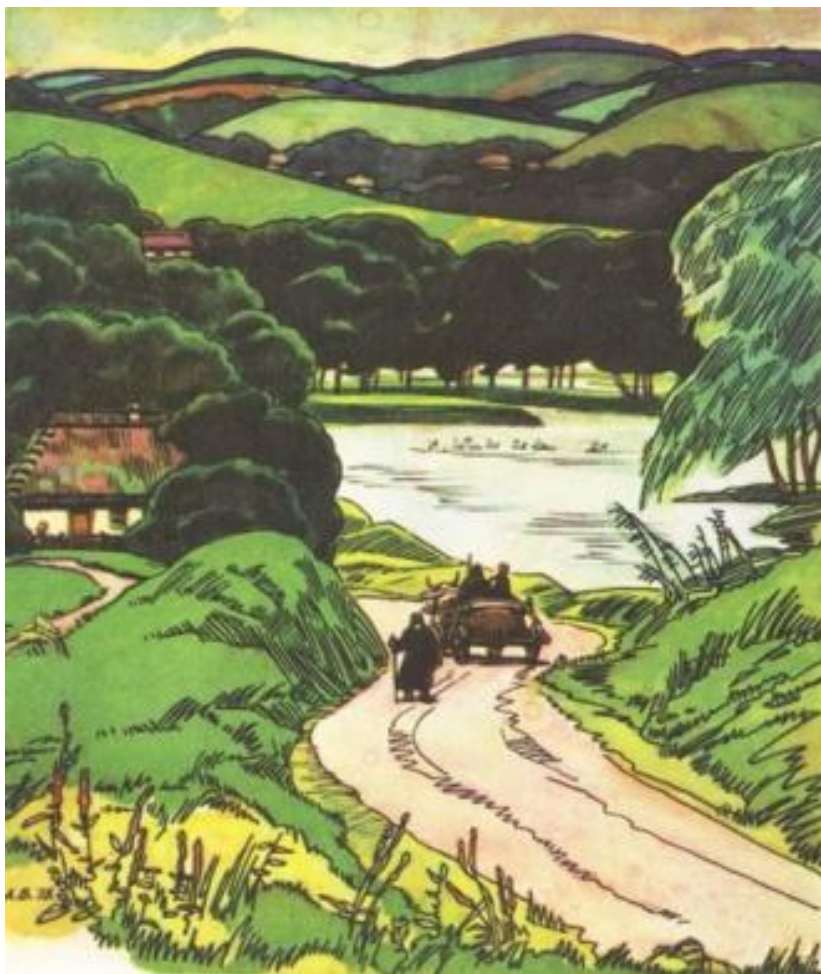

Буктрейлер до повісті І.Нечуя-Левицького

«КАЙДАШЕВА СІМ'Я»

*Презентацію підготували учениці 10 класу С.
Ячменьова і А.Кальченко*

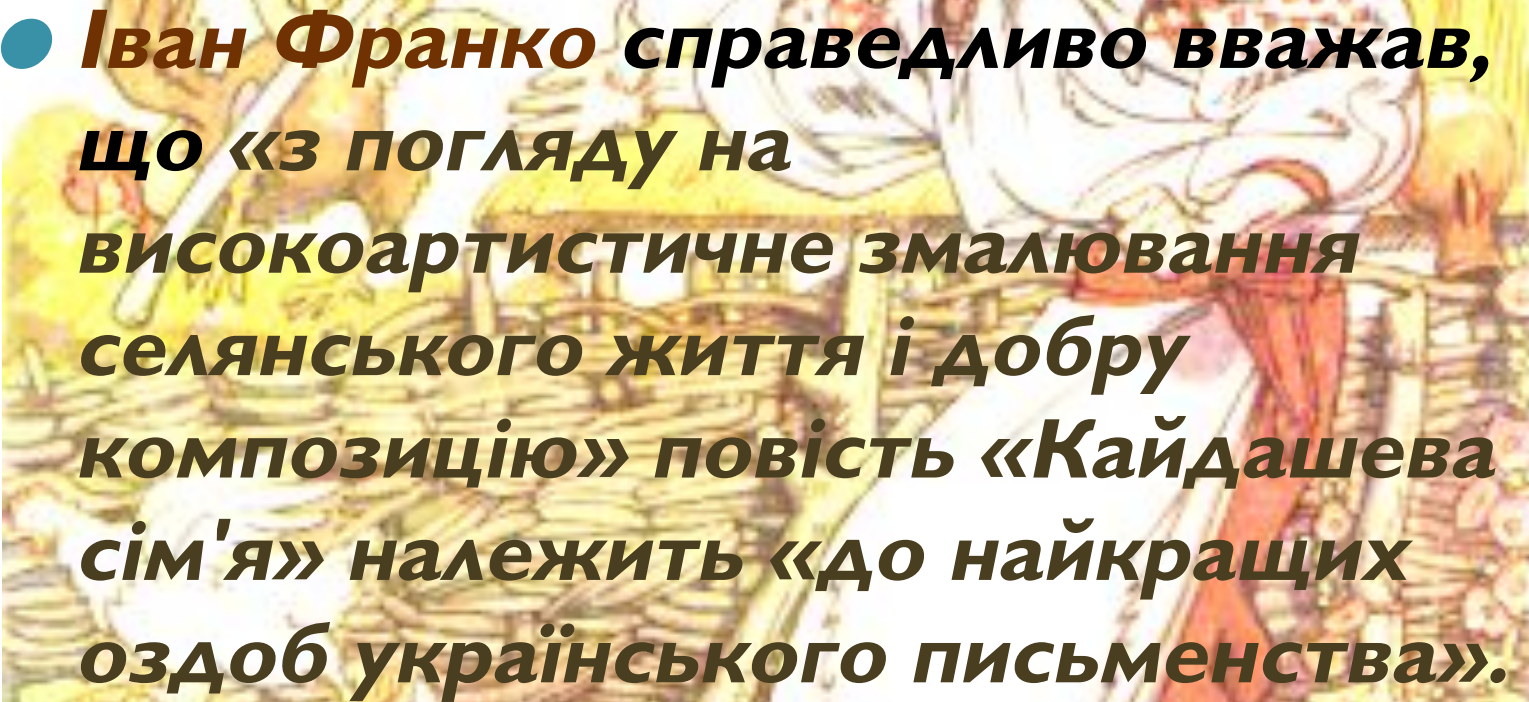
- Недалеко од Богуслава, коло Росі, в довгому покрученому яру розкинулось село Семигори. Яр в'ється гадюкою між крутими горами, між зеленими терасами; од яру на всі боки розбіглись, неначе гілки дерева, глибокі рукави й поховались десь далеко в густих лісах...

Ніби намальований на чорному полі картини, сидів
Кайдаш в білій сорочці з широкими рукавами.
Кайдаш стругав вісь...

Мотря стояла під хатою проти білої стіни. Висока на зріст, рівна станом, але не дуже тонка, з кремезними ногами, з рукавами, позакачуваними по лікті, з чорними косами, вона була ніби намальована на білій стіні...

-
- **Іван Франко справедливо вважав, що «з погляду на високоартистичне змалювання селянського життя і добру композицію» повість «Кайдашева сім'я» належить «до найкращих оздоб українського письменства».**

І ось, у сім'ї, у котрій панував дух сварки, помітне тимчасове примирення, Онук...

Проблематикою твору є взаємовідносини між сім'ями, невістками, свекрухами і невістками, що дуже бентежить батька сім'ї..

Груша росла широко й високо і довго не родила. Сам Лаврін натякав Карпові не раз і не два, що в Карпів двір одійшла його груша. Але доки груша не родила, доти й лиха не було.

Діло з грушею скінчилось несподівано. Груша всохла, і дві сім'ї помирились. В обох садибах настала мирнота й тиша.

Не просто так цей твір був показаний у театрі ім. І.Франка, М. Кропівницького, театрі ім. Саксаганського, В.Г. Магара

- Ми радимо до читання цю повість, адже де, як не у народному творі, з реальними(ми вважаємо) характерами головних героїв, опис подій, емоцій, пейзажів, можна відчувати справжній дух українського села.